

#DUNAJ

Vzdělávací síť – Street fotbal a vedení mládeže
2019/20

KICKFAIR

Obsah

Úvod	5
1 O brožůře	6
2 Zapojené organizace	8
Fotbal pro rozvoj, Česká republika	8
Oltalom Sport Association, Maďarsko	10
KICKFAIR, Německo	12
3 Podunají	14
4 Biografie vedoucích mládeže	16
Agron Sadikovic	16
Salim Merza	18
Aydel Haji	20
Barbora „Bara“ Eichlerová	22
Lukas Bauser	24
Thomas Knittel	26
5 Metodika street fotbalu	28
6 Sdílené metody a hry	30
7 Kvíz o Dunaji	34

„Odhodlání a zapojení občanské společnosti je základem budoucnosti Evropy podporované jejími občany. A na to se Podunajská strategie zaměřila. Nicméně do Podunajské strategie není občanská společnost zapojena rovnoměrně, pokud jde o všechny země Podunají.“

(Gisela Erler, Rada pro občanskou společnost a účast občanů Ministerstva spolkové země Baden-Württemberg)

Úvod

5

Řeka Dunaj je nejdelším tokem v Evropské unii. Podunají se táhne od Černého lesa (Německo) až po Černé moře (Rumunsko-Ukrajina-Moldavsko) a je domovem pro 115 milionů obyvatel.

Lidé v tomto regionu si jsou velmi podobní, ale je zde také řada rozdílů (pokud jde o životní podmínky, příležitosti, okolnosti a souvislosti).

Tři podobně smýšlející organizace měly vizi otevřít prostor, kde by mladí lidé mohli získávat zkušenosti při realizaci svých projektů. Tyto organizace, Oltalom z Maďarska, Fotbal pro rozvoj z České republiky a KICKFAIR z Německa, založily „Podunajskou vzdělávací síť“ s cílem implementovat systém předávání znalostí, který vedoucím mládeže umožní získávat mezikulturní dovednosti, rozšiřovat své povědomí a znalosti o Podunají v rámci akce „Setkávání odlišných kultur pro aktivní formování“ a předávat je mladším účastníkům projektu v místních workshopech.

Všechny zúčastněné organizace využívají k poskytování sdíleného prostoru pro učení a zkušenosti street fotbal. Tato hra nabízí všechny faktory potřebné pro holistický přístup k učení – na hřišti i mimo něj.

Je to (obecně přijímaný) vstupní bod a vzdělávací přístup, který s sebou nese způsob, je kreativním prostředkem, jak pokračovat dále. Mladí lidé aktivně přebírají různé role a řeší různé úkoly. Zabývají se konceptem poctivosti, učí se jednat jako tým, vypořádat se s vítězstvími i prohrami, vyjednat pravidla a určovat hodnoty, řešit konflikty, přebírat odpovědnost a rozvíjet své silné stránky a nadání.

Projekt: Podunajská vzdělávací síť

Projekt „Podunajská vzdělávací síť“ podporuje angažovanost a zapojování mladých lidí z Podunají. Fotbal pro rozvoj (Česká republika), KICKFAIR (Německo) a Oltalom Sport Association (Maďarsko), jakožto podobně orientované organizace, tak budují trvalou vzdělávací síť.

V letech 2018–2020 si její účastníci vyměňovali znalosti a testovali přenositelnost osvědčených metod. Zejména dospívající mládež a mladí dospělí se do těchto iniciativ zapojují jako mentoři, učí se společně a od sebe navzájem a rozvíjejí tak evropské povědomí.

V průběhu realizace „Podunajské vzdělávací sítě“ přebírají odpovědnost za předávání těchto znalostí mladším účastníkům v rámci svých vlastních projektů (KICKFAIR, Oltalom Sport Association, Fotbal pro rozvoj) v seminářích, jejichž obsahem jsou „setkání odlišných kultur pro aktivní formování“.

Tento projekt je součástí Podunajské strategie, jejímž cílem je zvýšit povědomí o kulturních podobnostech a odlišnostech v Podunají, posílit zapojení občanské společnosti Podunají, zlepšovat technické a metodické schopnosti odborníků a manažerů v Podunají v jihovýchodní Evropě a šířit inovativní koncepte pro vzdělávání.

síť

„Toto je opravdu nejrozsáhlejší společná oblast, v rámci které se snažíme spojovat lidi prostřednictvím sportu.“

(Aydel, vedoucí mládeže, KICKFAIR)

Metodické nápady, jak pracovat s brožurou

1. Informační přehledy o zemích

Zkoumání základních informací o třech zemích, z nichž příslušné organizace pocházejí (Česká republika, Maďarsko, Německo), a o Podunají obecně.

2. Práce s biografiemi

Výpovědi, obsah a osobnosti jednotlivých biografií a příběhů mohou být startovním bodem diskuse o následujících otázkách:

- Stručně popište hlavního protagonistu (jméno, věk, pozadí atd.).
- Stručně popište organizaci, ve které hlavní protagonista působí.
- Jakou roli hraje street fotbal v jeho životě?
- Jaké výzvy ve své biografii popisuje?
- Jaké jsou jeho sny, přání nebo vize?
- Jakou roli hraje street fotbal v životě jednotlivých příběhů?
- Do jaké míry umožňuje fotbal pozitivní změny?

3. Vlastní rozhovory

Studenti se mohou inspirovat rozhovory uvedenými v brožurě a na jejich základě vést své vlastní diskuse s mladými lidmi a dalšími osobami, které shledají zajímavými, nebo mohou vést rozhovory ve svých třídách.

4. Projekty výzkumu street fotbalu

Podunajská vzdělávací síť je založena na společné myšlence, že street fotbal může podporovat sociální změny. Studenti se mohou zabývat street fotbalu a souvisejícími projekty a organizacemi celého světa.

5. Hraní her a řešení kvízů

Na stránkách 28–31 lze najít hry, metody zapojování do aktivit a figle na prolomení ledů, které protagonisté těchto biografií používali v rámci místních workshopů. Kromě toho můžete prokázat své znalosti o Podunají v kvízu na straně 32.

6. Hraní street fotbalu

Stránky 26–27 seznamují s metodou street fotbalu, která je základem Podunajské vzdělávací sítě. Obrázkové karty vysvětlují metodologii a usnadňují hru. Vytiskněte je, vyberte si své oblíbené a hrajte!

„Při své práci ve funkci vedoucího mládeže v organizaci KICK-FAIR jsem se seznámil s mnoha metodami, které zde používám v podobě přizpůsobené dané situaci. Mám jiný pohled na street fotbal, což mi umožňuje lépe realizovat workshopy zde v Německu.“

(Salim, vedoucí mládeže, KICKFAIR)

Fotbal pro rozvoj

Fotbal pro rozvoj je vlajkovým programem nevládní organizace INEX-SDA se sídlem v Praze (Česká republika). Od roku 2006 zapojuje mladé lidi ohrožené sociální diskriminací do neformálních vzdělávacích aktivit souvisejících s fotbalem. Projekt probíhá v různých regionech České republiky (Praha, Ústí nad Labem, Plzeň, Ostrava, Olomouc a Karlovy Vary), kde organizace Fotbal pro rozvoj spolupracuje s nízkoprahovými kluby, sociálními službami, kluby mládeže a středisky volného času. Společně poskytují pedagogickou a preventivní formu volného času mladým lidem a dospělým a také jim poskytují prostor pro rozvoj hodnotných schopností přímo na fotbalovém hřišti prostřednictvím Ligy férového fotbalu a fotbalových workshopů. Od roku 2012 pořádají také letní kampaň pro mladé lidi a budoucí lídry, která se zaměřuje na multikulturní porozumění, dovednosti vedení a práci s mládeží. Doposud se jim podařilo zapojit mladé lidi z Keni, Kolumbie, Kambodže, Německa, Brazílie a České republiky. A na závěr – Fotbal pro rozvoj každoročně pořádá festival fotbalových filmů „Fotbal je film“, který zvyšuje povědomí veřejnosti o úloze fotbalu ve společnosti a poskytuje další pohled na tuto krásnou hru.

Česká republika

Česká republika se nachází ve střední Evropě. Tato země nemá přístup k moři, jedná se tedy o tzv. vnitrozemský stát. Hraničí s Německem, Polskem, Slovenskem a Rakouskem. Pohraničí země je tvořeno pohořími: Šumava, České Švýcarsko, Krušné hory a Krkonoško-jesenická subprovincie s nejvyšší horou země, Sněžkou. Vnitrozemí je rovinaté, místy mírně kopcovité. Jedna třetina země je pokryta lesy, které jsou domovem rysů, svišťů, vlků a vysoké.

Hlavním městem země je Praha. Z deseti milionů Čechů žije asi jeden milion v hlavním městě. Obyvatelé hovoří češtinou, která je slovanským jazykem.

České království bylo založeno ve středověku na území dnešní České republiky. Téměř čtyři století bylo ovládáno Habsburky, tedy z Vídně v Rakousku. Lidé si to už nepřáli a v roce 1918 vznikl samostatný stát: Československo. Po druhé světové válce však převzali moc komunisté a na další vývoj měl velký vliv Sovětský svaz. S koncem Sovětského svazu se Československo v roce 1989 opět stalo demokratickou zemí. V roce 1992 se Česká republika a Slovensko dohodly na rozdělení a od 1. ledna 1993 se staly dvěma samostatnými zeměmi.

www.fotbal.je
<https://www.facebook.com/Fotbal.pro.rozvoj/>
 @fotbalprorozvoj
<https://www.youtube.com/channel/UCS4QV1mwmBL7362QfBp7wjQ>

„Často chvíli trvá, než děti přijmou myšlenku, že nejde jen o kopnutí do míče, ale že celá hra je také o přemýšlení, respektu a naslouchání druhým. My, jako mediátoři, se snažíme mluvit a zasahovat co nejméně. Naším cílem je především přimět děti, aby mluvily, a nechat je, aby se vyjádřily samy. Pravda, nefunguje to okamžitě, ale obvykle ke konci setkání již začnou systém pomalu přijímat.“

(Sonia Ennafaa, koordinátorka národních projektů, Fotbal pro rozvoj)

Oltalom Sportegyesület

Posláním organizace Oltalom Sport Association je předcházet vyčleňování ze společnosti a posilovat sociální integraci pomocí sportu jako inovativního nástroje pro osoby s jiným sociálně-ekonomickým statutem. Od počátku roku 2005 se organizace snaží oslovovat ty, kteří to potřebují, a nabízet stabilitu a pravidelnost dětem, mládeži i dospělým, kteří přicházejí na náš výcvik, a to bez ohledu na věk, pohlaví a kulturní nebo etnické původy. My je zapojujeme do různých sociálních služeb a nabízíme pomoc při zlepšování kvality jejich života.

Tato organizace je členem sítě streetfootballworld a oficiálním partnerem Nadace Světového poháru bezdomovců, proto je odpovědná za delegování maďarského týmu na Světový pohár bezdomovců ve fotbale.

<http://utcaifoci.hu/>
<https://www.facebook.com/pages/category/Nonprofit-Organization/Oltalom-Sportegyesület-262757147107057/>
 @oltalom_sport_association
<https://www.youtube.com/channel/UCAg33laRJTCNWcpJc1yGiyA>

Maďarsko

Maďarsko se nachází ve střední Evropě. Tato země nemá přístup k moři, takže se jedná o vnitrozemský stát. Maďarsko hraničí s Rakouskem, Slovenskem, Ukrajinou, Rumunskem, Srbskem, Chorvatskem a Slovinskem. Maďaři mimochodem nazývají svou zemi Magyarorszá, což znamená „země Maďarů“. Typickou krajinou je rovinatá step zvaná „pusta“. Hlavní město Budapešť se nachází na severu země, přibližně uprostřed. Asi 10 milionů Maďarů hovoří maďarsky. Je to jazyk, který není příbuzný s žádnými jinými evropskými jazyky kromě finštiny a estonštiny.

Maďarové přišli kdysi do Evropy z Asie. V 9. století se Maďaři usadili na místě, kde žijí dodnes. Zprvu však byli stále kočovnými nájezdníky a pořádali přepady a nájezdy po celé Evropě. Usadili se v roce 955, poté co byli poraženi králem Otou I. Velikým. Maďarsko se stalo královstvím. V 16. a 17. století okupovali Maďarsko Osmanští Turci a následně se země dostala pod nadvládu Habsburků. V roce 1867 vznikla duální monarchie Rakousko-Uhersko a v roce 1918 se Maďarsko stalo republikou. Po druhé světové válce se Maďarsko dostalo pod vliv komunistů a stalo se lidovou republikou. Toto období skončilo v roce 1989.

„Cíl našich workshopů v Německu: vysvětlit německým studentům, odkud pocházíme a jak naše organizace využívá street fotbal, a zároveň chceme ukázat propojení lidí žijících v Podunají.“ (Sandor, vedoucí mládeže, Oltalom)

KICKFAIR

Organizace KICKFAIR vyvinula holistický vzdělávací koncept založený na fakty podložené, naučně-teoretické diskusi. Toto pojetí kombinuje motorické, emocionální a kognitivní učení, a tak věrně vystihuje neurobiologické poznatky o učení. Zaměřuje se na mladé lidi v jejich osobním rozvoji a demokratické interakci a využívá studijní potenciál divadelních her nabízející bohaté spektrum různých vzdělávacích příležitostí. Ty jsou dále mimo divadelní inscenování prohlubovány v různých modulech KICKFAIR.

www.kickfair.org
<https://www.facebook.com/kickfair>
 @kickfair_ev
<https://www.youtube.com/user/KICKFAIR>

KICKFAIR

Německo

Německo se nachází ve střední Evropě. Má devět sousedních zemí. Jeho oficiální název je „Spolková republika Německo“. Německo je tedy republikou. Lidé si svou vládu volí. A od roku 1918 zde nevládne žádný král ani císař. Německo je také federálním státem, který se skládá z 16 spolkových zemí.

Sever omývá Severní moře a Baltské moře, zde patří k Německu také několik ostrovů. Největším z nich je Rujána. Severoněmecké nížiny jsou rovinaté až kopcovité. Uprostřed země se nacházejí nízká horská pásma, jako jsou Harz, Krušné hory nebo Taunus. Na samém jihu Německa najdeme úpatí Alp. Do Německa však zasahuje jen jejich malá část.

V dřívějších dobách žily na území dnešního Německa germánské kmeny. Jih a západ země dobyli Římané, poté je germánské kmeny zastavily. Ve středověku byla založena Franská říše, z jejíž východní části se později vytvořilo Německo. Až do roku 1806 bylo Německé císařství oficiálně označováno jako Svatá říše římská národa německého. V roce 1871 došlo ke sjednocení mnoha malých, do té doby nezávislých, německých států, a bylo vytvořeno Německé císařství. V jeho čele stál císař. V roce 1919 se Německo stalo republikou. Od roku 1933 do roku 1945 vládli v Německu nacisté. Po druhé světové válce, která skončila v roce 1945, bylo Německo rozděleno. Na západě byla vytvořena Spolková republika Německo, na východě Německá demokratická republika. V roce 1990 se tyto dvě země znovu spojily.

„V rámci organizace KICKFAIR jsme hodně spolupracovali s organizacemi z východní Asie, Afriky a Jižní Ameriky. Jsem velmi rád, že nyní máme také partnery z Evropy. S nimi můžeme diskutovat o sociálních problémech, které ovlivňují celou Evropu.“

(Aydel, vedoucí mládeže, KICKFAIR)

Podunají

Řeka Dunaj je nejdelším tokem v Evropské unii. Podunají se táhne od Černého lesa (Německo) až po Černé moře (Rumunsko-Ukrajina-Moldavsko) a je domovem pro 115 milionů obyvatel. Kromě devíti členských států EU – Bulharska, Německa (spolkových zemí Bádensko-Württembersko a Bavorsko), Chorvatska, Rakouska, Rumunska, Slovenska, Slovinska, České republiky a Maďarska – patří do Podunají také Bosna a Hercegovina, Moldavsko, Černá Hora, Srbsko a části Ukrajiny.

Sociální a kulturní pozadí

Školní a profesní kariéra a související životní situace mladých lidí žijících v Podunají do značné míry závisí na sociálním a kulturním prostředí.

Nezaměstnanost mladých lidí, počet mladých bez vzdělání a míra předčasného ukončování školní docházky jsou zejména v zemích Podunají stále výrazně vysoké (srov. <http://ec.europa.eu/eurostat/de>).

K tomu doplňujeme slova Gisely Erler: „Odhodlání a zapojení občanské společnosti je základem budoucnosti Evropy podporované jejími občany. A na to se Podunajská strategie zaměřila. Nicméně do ní není občanská společnost zapojena rovnoměrně, pokud jde o všechny země Podunají. „Také sociálně znevýhodnění mladí lidé se do těchto procesů zapojují s menší pravděpodobností. Friedrich-Ebert-Stiftung popsal tuto situaci v roce 2015 následovně: „Velká část mladých lidí není spokojená se stavem demokracie, není příliš tolerantní a projevuje jen pramalou ochotu se politicky angažovat.“

Lidé, kteří se bojí globalizace, mají zjevně tendenci volit populistické strany. Chceme-li dosáhnout dobré sociální soudržnosti napříč Evropou, musíme se naučit vypořádat se se stále zjevnějšími kulturními odlišnostmi a nabídnout příležitosti pro vzdělání a zapojení všem.

Náš přístup

Termín „vedení mládeže“ pochází původně z anglické pedagogiky (Youth Leadership) a znamená odpovědné zapojení mladých lidí do nevládních organizací, sdružení, sociálních nebo církevních institucí atd. Pokud jde o organizace zapojené do projektu, o který hovoříme v tomto případě, jedná se především o bývalé účastníky projektu, kteří již mají zkušenosti s projekty street fotbalu a kteří nyní pracují jako mentoři, realizují projekty pro mladší lidi (na bázi rovnocenného vztahu) ve svém místním prostředí a jsou nyní těmi, kdo formují novou generaci. Vzhledem k tomu, že jde o mladé lidi, kteří taktéž patří do cílové skupiny, vyznačují se nízkým prahem a autentickým přístupem k ostatním mladým lidem. Ve svém prostředí působí jako pozitivní vzory. Jsou školeni a doprovázeni projektovými pracovníky zúčastněných organizací. Někteří z těchto vedoucích mládeže se stanou zaměstnanci samotných organizací, čímž získají přístup k výdělečné činnosti a budou hrát rozhodující roli při formování obsahu projektů.

Vzhledem k tomu, že sociálně-ekonomický status je stále ústředním prvkem, na kterém záleží, zda bude vzdělávací proces úspěšný, podle studie organizace Bertelsmann Stiftung zveřejněné začátkem roku 2017 se tato problematika týká nejen Německa, ale také zemí východní a jihovýchodní Evropy – tento projekt využívá street fotbal jako prostředí pro vzdělávání mladých, kteří jsou v podstatě vyloučeni z jiných vzdělávacích procesů. Pro zapojení těchto mladých lidí tento projekt rozvíjí systém přístupu místních a komunálních organizací (mládežnických (podpůrných) institucí a škol). Cílové skupiny projektu tedy zahrnují nejen mladé lidi a takzvané vedoucí mládeže, ale také osoby, které o ně pečují a které vyvíjejí a implementují nové koncepty a přístupy pro vzdělávací kompetence a řešení kulturních odlišností v Podunají a přispívají tak k mezinárodnímu porozumění.

„Politický vývoj v Evropě sleduji mnohem podrobněji. Evropa pro mě prostřednictvím tohoto projektu nabyla dalšího významu.“ (Salim, vedoucí mládeže, KICKFAIR)

Agron Sadikovic

Jmenuji se Agron Sadikovic a je mi 18 let. Fotbal jsem měl vždy v krvi. Začal jsem ho hrát, když mi byly tři roky, a od té doby se fotbal proplétal celým mým životem. Také můj otec hrával fotbal, dokonce se chystal hrát profesionálně s nizozemským fotbalovým klubem Roda JC. Ale pak se věci vyvinuly jinak.

Narodil jsem se v Hardenbergu, nizozemském městě nacházejícím se poblíž německé hranice. Tam uprchli oba moji rodiče z Kosova před tím, než jsem se narodil. Brzy jsme však začali mít problémy s naším právem pobytu. V roce 2004 jsme byli proti naší vůli deportováni zpět do Kosova. A to byl konec velkých fotbalových plánů mého otce, což ale nebyl jediný problém, kterému jsme v té době museli čelit.

uprchlík

Jen po půl roce se můj otec rozhodl znovu opustit Kosovo. Cestou přes Evropu jsme putovali také Maďarskem, kde jsme naši pouť museli přerušit. Museli jsme se přihlásit na policii a ta nás odvezla do uprchlického tábora v Debrecínu. Po roce nás přestěhovali do ne příliš hezkého města Bicske, ale mně se tam líbilo. Bylo to hlavně proto, že jsme tam měli trenéra, který nás podporoval a hrál s námi, dětmi a mládeží, fotbal. Jedenáct hráčů na každé straně a fotbalové míče Premier League z Anglie. Až mi z toho naskakovala husí kůže a cítil jsem se naprosto napojený na mé úžasné vzory, kterými byli Thierry Henry, Tomáš Rosický, Paul Scholes.

Ale i to brzy skončilo, když jsme opustili uprchlický tábor v Bicske a přestěhovali se do Győru, do našeho prvního vlastního bytu v Maďarsku. Stále si pamatuji, jak jsme byli šťastní, když jsme do Győru cestovali. O to víc, když jsme pak měli fotbalový stadion Győri Eto FC. Byl jsem nadšený.

Nový byt byl skvělý. Hlavně proto, že byl poblíž park s malým fotbalovým hřištěm, kde jsem od té doby trávil spoustu času. Rychle jsem tam našel mnoho přátel, i když jsem nemluvil maďarsky. A to je na fotbale skvělé. Tahle úžasná hra jednoduše spojuje lidi.

V Győru jsem rovněž chodil na základní školu. Byl tam učitel tělocviku, který byl také koučem fotbalového klubu mládeže Győri Eto FC. Doporučil mě do jejich fotbalové akademie. Stále nedokážu popsat, jaké pocity jsem tehdy zažíval. Po škole jsem okamžitě běžel ke svému otci, abych mu tu skvělou zprávu sdělil.

Byl jsem neskutečně šťastný, že budu hrát za Győri Eto FC. Ale občas se stávaly věci, které pro mě nebyly snadné. Všechny děti tam měly moderní a stylové kopačky. Takové já neměl. Všichni měli kopačky se špunty, ale já ne. Někdy jsme měli během tréninku nosit zelené dresy, ale měl jsem jen bílý. Tehdy jsme si nemohli dovolit dva dresy. Kdo ví, co by se stalo, kdybych u fotbalu zůstal. Možná bych se stal profesionálním fotbalistou.

Ale dopadlo to zase jinak. Mí rodiče, kteří bohužel měli potíže s maďarským jazykem, neměli v Győru pracovní perspektivu. V roce 2011 jsme se přestěhovali do Německa. Düsseldorf je krásné město, ale jediné, na co jsem myslel, byli moji přátelé v Győru. Také mi hodně chyběl fotbal. Měl jsem tehdy dost velké problémy s koleny, takže jsem několik let nehrál. Místo toho jsem sedával doma a hrál jsem na konzoli – samozřejmě fotbal.

V roce 2015 jsme se vrátili do Nizozemska a znovu jsme se pokusili získat povolení k pobytu. Abychom uspěli, museli jsme se vrátit s ostatními do uprchlického tábora, a to na celý rok. Ale protože jsem se tam setkával s bezpočtem lidí z mnoha různých zemí, mohl jsem získávat cenné zkušenosti a tak nějak jsem si ty chvíle užíval. Také proto, že jsem tam potkal mnoho přátel, s nimiž jsem stále v kontaktu. A začal jsem znovu hrát fotbal – každý den!

Vzhledem k politickým rozhodnutím a zákonům jsme opět nemohli zůstat v Nizozemsku, a tak jsme byli vystěhováni zpět do Maďarska. Nyní navštěvuji stejnou školu a opět jsem našel své staré přátele. Ale také nové. Jednoho dne mě jedni lidé pocházející z Afghánistánu vzali na fotbal do Oltalomu. Je to tam skvělé. Náš trenér Joseph nás velmi motivuje a společně zažijeme spoustu zábavy. V Oltalomu se cítím jako doma a jsem velmi spokojený. A jsem opravdu vděčný, že jsem tady. Cílem organizace Oltalom je spojovat lidi bez ohledu na jejich sociální a kulturní původ. Moci se zúčastnit Světového poháru bezdomovců a mnoha dalších turnajů je to nejlepší, o čem jako teenager můžete snít – děkuji!

„Cílem organizace Oltalom je spojovat lidi bez ohledu na jejich sociální a kulturní původ. V Oltalomu se cítím jako doma a jsem velmi spokojený.“ (Agron, vedoucí mládeže, Oltalom)

Salim Merza

Jsem Salim, je mi 22 let a pocházím ze severního Iráku. Posledních 10 let bydlím na severu, v Mnichově, v okrese Milbertshofen.

První roky svého života jsem strávil v Iráku, odkud pochází moje rodina. Ale jako příslušníci menšiny Jezidů jsme tam nebyli vítáni. Vzhledem k tomu, že situace pro nás nebyla bezpečná, rozhodli se moji rodiče v roce 2007 se mnou a mými sourozenci uprchnout do Sýrie. Ale jak se brzy ukázalo, ani tam jsme nemohli natrvalo zůstat.

Můj otec se v roce 2008 rozhodl sám uprchnout do Německa. Pro mou matku bylo velmi obtížné zůstat sama s dětmi. Nejdříve jsme byli dva roky v severní Sýrii, pak v hlavním městě Damašku. Ta doba byla pro mě nebyla lehká. Když jsem byl ve třetí třídě, měl jsem spoustu problémů s učiteli, ale také se svými spolužáky. Moje matka byla velmi vyděšená a rozhodla, že už nebudu chodit do školy. A i pak, když jsme byli v Damašku, se nic nezměnilo. Ani tam jsem do školy nechodil, protože ta oblast byla příliš nebezpečná na to, abych opouštěl dům. Dokonce i teenageři tam byli vyzbrojeni noži.

Tři roky trvalo, než jsme dostali zprávu od mého otce, že se dostal do Německa a požádal, abychom mohli za ním. Nakonec se to podařilo: v roce 2010, přesněji 3. dubna, jsme dorazili do Německa! Samozřejmě jsme byli neskutečně šťastní. Najednou jsme byli znovu všichni spolu jako rodina, v bezpečné zemi. A pak také v Mnichově.

Vzpomínám si, že jsem v Sýrii viděl dokument o stavbě fotbalového stadionu Allianz Arena fotbalového klubu FC Bayern Mnichov. Vedli tam také linku U6 podzemní dráhy přes most až na stadion. Neuvěřitelné se stalo skutečností – o dva roky později jsem já sám seděl v tomto metru a jel přes ten most až na stadion. Pro mě to bylo, jako by se splnil můj největší sen.

A konečně jsem se mohl vrátit do školy. Ale brzy jsem si uvědomil, že ne všechno je tak „snové“. Byl jsem v nové zemi, mezi cizími lidmi a neznal jsem jazyk. Kromě toho jsem byl myšlenkami stále jinde, neustále jsem přemýšlel nad minulostí. Zvláště nad tím, proč mě otec před třemi lety opustil. V té době, když jsem byl ještě dítě, to pro mne bylo velmi těžké. Až později jsem pochopil, že to všechno dělal pro nás, abychom měli lepší budoucnost. Ani ve škole se mi tolik nedařilo, se svými spolužáky jsem se stále hádal a pral. V té době jsem často chodil za mediátorem. Je šilené, jak se můj život změnil, protože později jsem se sám stal mediátorem.

Když jsem byl v 7. třídě, objevil se projekt Querpass Zukunft (QPZ) organizace KICKFAIR. S podporou našeho učitele a lidí z QPZ jsme se naučili lépe spolu navzájem vycházet a řešit své problémy jiným způsobem. Naším prvním cílem bylo uspořádat turnaj ve street fotbalu. Jakmile nám bylo jasné, co je třeba udělat, rozdělili jsme se do několika skupin. Já byl odpovědný za organizaci. Vypracovali jsme plán turnaje, zveřejnili jsme oznámení o konání akce a setkali se s účastníky.

Byla to pro mě úplně nová zkušenost. Ne jenom to suché učení, na jaké jsem byl ve škole zvyklý. Dali jsme do toho hodně energie a mělo to pro nás velký smysl. Nejkrásnější na tom bylo, že se všechno dařilo a že děti měly radost. To vše mi moc pomohlo najít svou vlastní cestu. Moje třída se pro mě stala něčím jako druhou rodinou. Stala se místem, kam jsem rád chodil. Získal jsem mnohem víc sebevědomí až zjistil jsem, že když se na úkoly soustředím, daří se mi. Byl jsem velmi šťastný a nebojím se říci, že to vše znamenalo v mém životě zlom, po kterém se mi konečně začalo dařit.

Tehdy mi to ještě tak jasné nebylo. Jen jsem se účastnil projektu a moc jsem si to užíval. Když se teď ohlédnu zpět, až později jsem si uvědomil, že jsem se naučil převzít odpovědnost a vést skupinu lidí. Naučil jsem se jednat s lidmi tak, aby se cítili dobře. A to mi dodávalo mnoho sil. To, že jsem se tenkrát v 7. třídě nevzdal, se mi vyplatilo. Veškeré zkušenosti, které jsem získal během let, pro mě byly zásadní a dnes mohu říct, že se dokážu rozhodovat sám za sebe. Po absolvování střední školy jsem odmaturoval a dnes studuji fyziku a to je vážně skvělé!

I když je mé studium opravdu náročné, snažím se být stále součástí projektu Querpassu Zukunft nebo se co nejčastěji zapojuji do aktivit organizace KICKFAIR jako vedoucí mládeže po celém Německu. V roce 2019 jsem dokonce dostal možnost vycestovat do zahraničí. To bylo z mnoha důvodů úžasné. Krátce před odjezdem jsem vlastně ani neměl platný cestovní pas. Ale pak jsem pocítil skutečnou svobodu, protože jsem mohl bez omezení cestovat přes hranice.

Strávil jsem více než dva týdny s organizací Fotbal pro rozvoj v České republice. Vždy jsme zůstali dva nebo tři dny v jednom městě, poznávali různé organizace, pořádali workshopy pro mladé lidi a poslední den jsme všechny pozvali na velký turnaj ve street fotbalu. Celý projekt jsem si opravdu užil a zůstalo mi mnoho krásných vzpomínek. Ale mnohem důležitější bylo, že jsem se toho hodně naučil. Řadu večerů jsem si povídal s místními lidmi. Tak se například můžete něco dozvědět o velkých problémech jejich školního systému, že lidé nemají na to, aby platili vysoké nájmy ve městě, a musí se vystěhovat, a jak značné mají problémy s nezaměstnaností. Tak nejlépe zjistíte, jak to v jejich společnosti chodí.

Čas, který jsem KICKFAIRu věnoval, mi hodně přinesl. Právě nedávno jsem tady ve Freisingu využil různé metody, například hru „Nebezpečná zóna“. Ale zrovna tuto metodu jsem v České republice nemohl aplikovat jen tak beze změn, protože mají jinou cílovou skupinu a pracují trochu jinak. Tak jsem si koncept sám pro sebe upravil.

Prostřednictvím soustředění se mi podařilo rozšířit si své obzory a v mnoha oblastech jsem nyní mnohem vnímavější. Získal jsem spoustu zkušeností, které mě osobně velmi obohatily.

„Politický vývoj v Evropě sleduji mnohem podrobněji. Evropa pro mě prostřednictvím tohoto projektu nabyla dalšího významu.“

(Salim, vedoucí mládeže, KICKFAIR)

Aydel Haji

Jmenují se Aydel a je mi 22 let. Od svých 2 let bydlím v Offenburgu, měste na jihozápadě Německa blízko francouzských hranic obklopeném vinicemi a Černým lesem. Narodil jsem se v Iráku. Odtamtud mí rodiče uprchli před 20 lety do Německa.

Lidé se mě často ptají, zda jsem kvůli migrantskému původu nebyl nějak znevýhodňován. To opravdu nemůžu říct. Ale když tak o tom přemýšlím, vybaví se mi mé vzdělání. Ačkoli moji rodiče vždy podporovali mě i mé sourozence ve všem, nemohli mi ve škole opravdu pomoci. V Iráku byl způsob učení úplně odlišný a také se učili zcela jiné věci. Proto jsem se musel všechno učit sám, což pro mě bylo velmi obtížné. Nastoupil jsem na druhý stupeň základní školy (*Hauptschule*) a poprvé jsem pocítil, že můj původ zde hraje velkou roli.

Když se dnes ohlédnu zpět, nebylo to pro mě zas tak hrozné, neboť mě to nasměrovalo do KICKFAIRu. Přátelé ze školy mě vzali do mládežnického týmu organizace KICKFAIR. A fotbal mám fakt hodně rád. Tehdy jsem ale nevěděl, že street fotbal, o který v KICKFAIRu jde, je velmi odlišný. Nehráli podle tradičních fotbalových pravidel, ale podle nezávislých, volných pravidel, které si tvořily týmy samy. Líbilo se mi, že nejde o to hrát za každou cenu dobře, ale hrát férově a bavit se. Moc jsem se chtěl zapojit.

Začal jsem tam chodit pravidelně a postupně pochopil, že tento systém vlastního určování pravidel se neděje jenom na hřišti, ale je součástí celého konceptu KICKFAIRu. Zápas street fotbalu, turnaje, workshopy... veškeré činnosti KICKFAIRu byly organizovány a spoluvytvářeny samotnou mládeží. Zúčastnil jsem se školení Orga a začal jsem se také učit, jak organizovat. Absolvoval jsem školení mediátorství, kde jsme se učili pracovat jako mediátoři mezi týmy v takzvané zóně dialogu – pomáhali jsme sjednávat pravidla, udělovat body za fair play hru a usnadňovat komunikaci při konfliktech. Vypracoval jsem se do pozice mentora mládeže a nyní sdílím své zkušenosti a znalosti s mladšími.

Nadšení a radost, které u nich vidím, když jim asistuji při vzdělávání, mě činí hrdým a šťastným. Připomíná mi to mě, když jsem byl mladší a učil jsem se od starších – nyní jsem já „ten starší“. Chci dát dětem a mládeži více možností, protože přesně to jsem zažil já sám. KICKFAIR mi dodal odvalu a sebevědomí. Po ukončení 6. ročníku jsem přešel ze základní školy na střední školu (*Realschule*) a pak na vyšší odbornou školu, kde jsem se připravoval na vysokou školu. Dnes studuji ekonomii na univerzitě v Offenburgu.

Za posledních 11 let jsem se v KICKFAIRu naučil přebírat odpovědnost a dostával jsem na starost různé role a úkoly. Dnes se starám o místní projekt KICKFAIRu v Offenburgu. Jako vedoucí mládeže umožňuji dětem a mládeži jejich další rozvoj v KICKFAIRu. To vše je má práce v Offenburgu, ale i v dalších projektech KICKFAIRu po celém Německu. Pořádám workshopy, prezentuji organizaci KICKFAIR sponzorům a zastupuji KICKFAIR na národních a mezinárodních soustředěních pro mládež.

Během svého působení v KICKFAIRu se dodnes učím další a další dovednosti a rozšiřuji své schopnosti, které mi pomáhají dělat pokroky. Naučil jsem se zvládat frustrace, což pro mě bylo, když jsem byl mladší, velmi těžké. Umím mnohem lépe naslouchat, stát si za svým názorem, ale také přijímat názory jiných, i když se od toho mého liší. Naučil jsem se vést dialog s ostatními a vyjasňovat si problémy.

Díky příležitostem účastnit se soustředění a učit se s vedoucím mládeže v rámci projektů KICKFAIR po celém Německu, i od mezinárodních partnerských organizací, jsem se stal mnohem otevřenějším. Když jsem například pořádal svůj první workshop mimo Offenburg, uvědomil jsem si, že jinde to chodí jinak, a že se můžeme od sebe navzájem učit, budeme-li otevření ohledně toho, co máme společné, i ohledně našich rozdílů. A to si od té doby stále nesu s sebou.

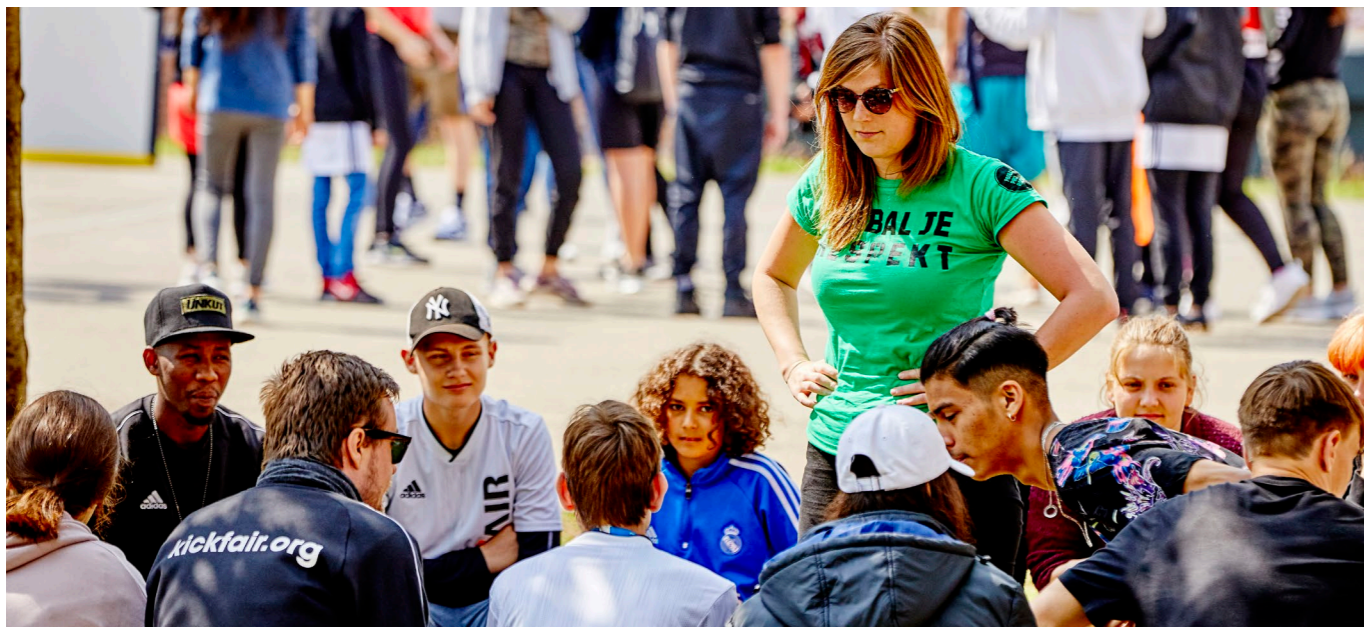
soustředění

Tento názor mi také velmi pomohl, když jsem byl členem delegace KICKFAIRu během projektového soustředění v Budapešti v září 2018, kde jsme se seznámili s organizací Oltalom a Fotbal pro rozvoj. Zorganizovali jsme mnoho různých workshopů o setkávání odlišných kultur a samozřejmě jsme hráli street fotbal. Svou angličtinu se snažím rozšiřovat a ze začátku pro mne nebylo snadné si vyměňovat nápady. Ale vždy, když přišel na řadu míč, atmosféra se okamžitě uvolnila. Na turnaji jsme při sestavování týmů míchali všechny role. Skvěle jsme se bavili, když jsme se s mým českým kolegou dělali mediaci a sledovali, jak mediátoři z jiných zemí k této diskusi přistupují. Toto soustředění mi dalo opravdu hodně.

„Všichni žijeme okolo této řeky, a přesto všichni žijeme v různých společnostech. Třebaže se nacházíme na jednom kontinentu, jsme velmi odlišní. Spojuje nás street fotbal, prostřednictvím kterého se snažíme spojovat lidi. Chci pokračovat ve své dobrovolnické práci a pomáhat dětem pochopit, jak odlišná může být Evropa, ale že vždy existuje něco, co nás všechny spojuje.“

(Aydel, vedoucí mládeže, KICKFAIR)

Barbora „Bara“ Eichlerová

Ansley Hofmann (koordinátor mezinárodních projektů, Fotbal pro rozvoj): Ahoj Báro. Dnes jsme tě pozvali, aby ses s námi podělila o své zkušenosti s KICKFAIR. Mohla bys ses nám prosím nejdříve představit?

Bára: Ahoj, jmenuji se Bára, je mi 28 let a s fotbalem mám co do činění asi dva a půl, možná tři roky. Pracovala jsem s dětmi a dělala fotbal na plný úvazek, ale nyní se věnuji organizaci, která pomáhá obětem domácího a sexuálního násilí. A ve svém volném čase někdy pracuji jako mediátor při fotbalových zápasech v rámci Ligy férového fotbalu v Praze.

A: Jak dlouho pracuješ v tomto společenském klubu?

B: Asi rok a půl jsem pracovala v takzvaném nízkoprahovém klubu (*klub s neomezeným přístupem mládeži*) a před tím tři roky v centru volného času pro mládež.

A: Můžeš nám říci, jaké je spojení mezi tímto nízkoprahovým klubem a organizací Fotbal pro rozvoj?

B: V nízkoprahovém klubu Autobus jsme založili vlastní fotbalový tým, který se účastnil a stále se účastní Ligy férového fotbalu. Také jsem trénovala s dětmi a společně jsme se účastnili ligových utkání. Poté jsem se stala mediátorem v lize.

A: Takže od počátku jsi mohla sledovat, jak děti vnímají aktivity organizace Fotbal pro rozvoj. Mohla bys prosím podrobněji vysvětlit, jak se do těchto aktivit zapojovaly?

B: Na to existují dva různé názory. Fotbal hrají pouze příležitostně a zároveň neznám tolik pravidla, takže se jimi nijak přísně neřídím a je tak pro mě mnohem zábavnější. Druhý pohled je např. názor mého bývalého kolegy, který je celoživotním fotbalistou. Sledovala jsem aktivity z hlediska společenského i socializačního. Jak děti mezi sebou komunikují a spolupracují a také jak při některých druhích aktivit navazují kontakt se mnou. Prostřednictvím fotbalu se projevovaly také některé další otázky, které bylo třeba řešit, např. komunikace s ostatními lidmi, respekt a další.

A: Mohla bys tedy říci, že fotbal zlepšoval vztahy mezi dětmi a vámi a také mezi dětmi navzájem?

B: No jistě. Hlavně vztahy mezi dětmi. Jednou se na hřišti, kde jsme trénovali, objevil osamělý hoch. Pozvali jsme ho, aby se k nám připojil, a po nějaké době začal také navštěvovat náš nízkoprahový klub.

A: Dá se říci, že ti fotbal pomáhal při tvé sociální práci? Kromě toho, že děti mohly být spolu a mohly navzájem lépe vycházet? Jaké jsou další výhody těchto fotbalových aktivit?

B: Velkou výhodou jsem viděla v tom, že se tyto děti dostaly do jiného prostředí, na fotbalové hřiště, kde jsme s nimi mohli pracovat. Takové prostředí se trochu liší od běžného prostředí nízkoprahových klubů, protože tady děti nemluví o svých rodičích, ale vyvstávají jiná témata jako třeba „ve sportu si tolik nevěřím“. Některé z nich si nikdy nepředstavovaly, že by se mohly stát členem klasického sportovního klubu.

A: Fotbalových akcí se účastníš také jako mediátor, osoba, která koordinuje jednání mezi týmy před a po zápase. Jak na tuto svou funkci pohlížíš?

B: Rozhodně vítám to, že místo rozhodčího zde funguje mediátor, prostředník. Po nějaké době už teď vidím, že nejlepší je nezasahovat tolik do diskusí a nechat hráče mluvit. Nechávám to na nich a na pracovnících jejich klubů, aby se děti učily mluvit před ostatními, jednat, a zbavit se pocitu, že vždy musí mít za zády někoho, na koho se mohou spolehnout. Ty děti se potřebují spolehat samy na sebe, ale také mají mě, jako mediátora. Tohle se mi moc líbí, protože mám takový pocit, že pro lidi je čím dál tím složitější spolu hovořit, sdělovat si své názory a pohledy. A uvědomuji si, že nezáleží na tom, zda jde o děti nebo dospělé.

A: Minulý rok ses zúčastnila stáže Kickfairu, co ti to přineslo?

B: V pražských nízkoprahových klubech a podobných organizacích využíváme fotbal3. Ale tady vše probíhalo ve spojení se školami, a to se mi moc líbilo. Pracovala jsem ve školách jako preventivní pracovník, takže bylo velmi zajímavé vše sledovat také z druhé strany.

A: Dokážeš si představit, že by to takto fungovalo také v rámci českého vzdělávacího systému, tedy ve školách?

B: Určitě by se mi to líbilo, ale nejsem si jistá, jak by učitelé v České republice tento přístup přijali. Podle mého názoru je tu počet mladých a nadšených příznivců alternativního a neformálního vzdělávání malý. Ale proč to nezkusit! Nějakou dobu by trvalo, než by se vše připravilo a zavedlo, ale fungovat by to mohlo.

A: A v KICKFAIRu to fungovalo?

B: Rozhodně. Ale také proto, že na tom pracují už roky a ten systém je už velmi dobře propracovaný. A kromě toho je skvělá i forma tohoto systému a dokonce i starší učitelé jej přijali velmi pozitivně a užívají si jej. A to vše zase přináší užitek dětem, protože učitelé své děti podporují.

A: Měla jsi také příležitost spolupracovat s mladými lidmi z Německa, Maďarska. Co říkáš na tenhle způsob mezinárodní spolupráce?

B: Baví mě setkávat se s novými lidmi z různých zemí, takže vše fungovalo velmi dobře i jako platforma pro výměnu zkušeností. Byla jsem tam nejstarší, tak jsem tu akci vnímala také z pedagogického hlediska. Líbilo se mi, že i v dnešním světě se najdou mladí lidé, kteří chtějí být aktivní, kteří se chtějí zapojit a pomáhat druhým. Po celou dobu jsem slýchala, že fotbal je skvělá hra, že je pro každého a že se díky němu můžeme učit. Kromě toho v Německu existuje mnoho různých etnických skupin a práce pro KICKFAIR byla také zaměřena na ně.

A: A přivezla sis s sebou z Německa něco, co bys použila ke své práci, kterou jsi před tím dělala v České republice?

B: Nevybavuji si nic konkrétního, ale pro mě, jako pro člověka, to byl skvělý zážitek. Cestujete, poznáváte nové lidi... a měla jsem možnost sledovat, jak to funguje v jiném prostředí, v jiné zemi. Kdysi jsem se do Stuttgartu dostala jako student, takže jsem se tam teď vrátila, abych si vyzkoušela něco jiného.

A: A kromě toho, co už jsi zmínila, všimla sis nějakých podobností nebo naopak rozdílů mezi Českou republikou a Německem?

B: Hlavním rozdílem byly finance. V Německu je financování podobných činností mnohem rozvinutější a obvyklejší.

A: Získala jsi v KICKFAIRu nějakou novou zkušenost nebo jsi tam narazila na něco pozoruhodného, co tě opravdu zaujalo?

B: Tak třeba lidé pracující v Kickfairu používají skvělou věc, tzv. obrázkové karty. Na nich jsou zobrazena pravidla fotbalu3 a jejich účelem je pomáhat nejen těm nejmladším. Někdy je těžké udržet pozornost po celou dobu, takže někdy vám něco uteče nebo na něco zapomenete. Řekla bych, že je to docela normální. Možná by nám to u nás v Česku, ve Fotbale pro rozvoj, pomohlo.

A: To je dobrý nápad, možná bychom tomu mohli dát šanci a vyzkoušet to. Třeba na začátku zápasu, když jsou určována pravidla celého turnaje, pro lepší pochopení celé koncepce. Když máme nový tým, nemusí být pro něj úplně snadné pochopit hlavní myšlenku, která za celým projektem stojí.

B: V Německu používali karty se základními pravidly po celý den a lidé do nich mohli kdykoliv nahlédnout. Takže, když jste něco zapomněli a nemohli si vzpomenout, prostě jste šli a mrkli se. Nebo někdy kapitán nepředal týmu naprosto všechny informace. V takové chvíli jsou karty také docela užitečné.

A: Výborně, moc děkuji za rozhovor. Nechceš ještě dodat něco, na co jsme zapomněli?

B: Pro mě to byla jedna z nejlepších zahraničních zkušeností. Také proto, že jsem v té době velmi aktivně pracovala pro Fotbal pro rozvoj, takže všechno do sebe dobře zapadalo, tak jako puzzle.

Lukas Bauser

Jmenuji se Lukas, je mi 24 let a již 3 roky pracuji jako placený zaměstnanec KICKFAIRu. Bydlím v Tübingenu, krásném malém univerzitním městě ležícím přímo na řece Neckar mezi Stuttgartem a pohořím Švábská Alba. Zde jsem studoval empirická kulturní studia a dějiny. Během studia jsem se díky kamarádovi dostal do kontaktu s organizací KICKFAIR.

A protože jsem blázen do fotbalu a zároveň jsem chtěl pracovat v sociální oblasti, okamžitě jsem se nadchnul přístupem k práci s mladými lidmi prostřednictvím street fotbalu. Rychle jsem se se seznámil se speciálním způsobem hry ve třech poločasech, naučil jsem se pracovat v týmu a pochopil jsem význam toho, když se lidé setkávají při street fotbale, a co je diverzita, čili kulturní odlišnost. To vše mi moc prospělo a od vedoucích mládeže, kteří mě okamžitě uvítali s otevřenou náručí, jsem se toho hodně naučil. Díky jejich osobním zkušenostem jsem se mohl naučit vše o základním pojetí organizace KICKFAIR a získal možnost se jím inspirovat a najít si zde své poslání.

Netrvalo to dlouho a mohl jsem doprovázet vedoucí mládeže z mezinárodních partnerských organizací našeho KICKFAIRu. Toto soustředění, i mimo workshopy, pro mě vždy bylo vyloženým obohacením – naučili mě nejenom své metody, například hry a různé herní taktiky, ale také mi vyprávěli různé zajímavosti o svých zemích. Zároveň byl pro mě velmi zajímavý jejich názor na každodenní život v Německu a umožnil mi zaujmout vlastní úhel pohledu. Tyto zkušenosti jsem pak mohl využít u příležitosti také dalších workshopů a setkání. Na jedné straně jsme se s mladými lidmi mohli účastnit nádherných workshopů a pomáhat jim utvářet je a formovat a na druhé straně jsem pak mohl přenést své dojmy z workshopů do jiných míst působnosti KICKFAIRu. Hry se ale naučila i mládež, která se nemohla přímo zúčastnit workshopu s mezinárodními vedoucími mládeže, například mladí lidé z Rwandy.

Po každém mezinárodním soustředění zůstávají nejen nápady na konkrétní realizace, ale také velmi intenzivní dojmy: průběžné debaty s lidmi z jiných organizací, ale i velmi silné a blízké dojmy z jednotlivých zemí. Například příběhy bezdomovců v Budapešti, díky nimž jsem získal úplně jiný pohled na realitu lidských životů, než když jsem navštívil Budapešť jako turista. Prostřednictvím místních vedoucích mládeže se mi podařilo mnohem hlouběji nahlédnout do různých částí společnosti. Kromě toho se mi také naskytla příležitost poznat zemi i mimo hlavní město, které jen zřídka kdy odráží realitu okolního světa. Díky tomuto soustředění jsem mohl vždy přímo a zblízka nahlédnout do ostatních aspektů země. A tím jsem mohl přemýšlet nad souvislostmi a podobnými rysy také s lidmi z jiných zemí. Stále si pamatuji rozhovor, který jsme vedli na cestě domů z Budapešti. Zamýšleli jsme se nad tím, jak jsme blízko lidem a jak se to zdá zvláštní, že mezi námi stále existují hranice, přestože jsme si v mnoha ohledech tak blízci a máme stejné cíle.

Zkušenosti a znalosti, které přišly spolu s mou prací v KICKFAIRu, mě nesmírně posílily. A zároveň jsem díky ní mohl čerpat neuvěřitelné množství energie pro svůj každodenní život a studium.

„Moje cesta na soustředění do Budapešti proběhla už v prvním roce mé činnosti u KICKFAIRu. Prostě jsem si to nesmírně užil a získal spoustu zkušeností. A potom, ne že by mi to chybělo, ale načerpal jsem takové ohromné množství motivace a byl jsem tak nadšený... Stačilo vidět, jak ostatní využívají street fotbal ke své práci.“

(Lukas, zaměstnanec KICKFAIR)

nové perspektivy

Skutečným zlatým hřebem pro mě bylo, když jsem se stal členem delegace KICKFAIRu na Festivalu street fotbalu v Budapešti. Během workshopů a turnaje street fotbalu jsem se opět hodně naučil od vedoucích mládeže, jak se jim dařilo vše, co se točilo kolem street fotbalu, využívat v praxi. Například jsem se seznámil s hrou „Slepý fotbal“ z České republiky, kterou jsem taky několikrát potom hrál v Německu. Nebo nápad, že se vítězný tým turnaje určí pouze podle počtu získaných bodů za fair play. Tento nápad se zrodil při společném turnaji s Oltaomem a Fotbalem pro rozvoj.

Thomas Knittel

Jmenuji se Thomas a je mi 26 let. Pocházím z Dorsten-Wulfenu v Severním Porýní-Vestfálsku na okraji Porúří. Dnes bydlím v Heidelbergu a pracuji pro KICKFAIR.

Poprvé jsem se se street fotbalem a organizací KICKFAIR setkal v roce 2005. Bylo mi 12 a právě jsem byl v 6. třídě – a už tehdy jsem dobře chápal mezinárodní rozměr. Naše škola se zúčastnila celostátního projektu „WM Schulen“ (Školního mistrovství světa). Byl to projekt, který probíhal v rámci Mistrovství světa 2006 v Německu, do kterého se mohly přihlásit školy z celého Německa. Do projektu bylo zařazeno 205 škol – tolik, kolik bylo v té době členů Mezinárodní federace fotbalových asociací FIFA. Každá škola zastupovala jeden národ FIFA – my jsme byli vylosováni, abychom reprezentovali Kamerun. Celý školní rok jsme se tedy na hodinách, v pracovních skupinách a v rámci projektových dní zabývali Kamerunem, lidmi, kteří zde žijí, a street fotbalem. A za Kamerun jsme také hráli na celostátním turnaji škol „WM Schulen“. Ale hlavně jsem si užil street fotbal se smíšenými týmy, třemi poločasů a pravidly fair play. Turnaje s ostatními školami a výlety s nimi spojené byly pro mě velmi neobyčejným zážitkem. Street fotbal jsem velmi brzy začal chápat jako příležitost poznávat jiné lidi, země a kultury.

Mistrovství světa ve fotbale 2006 v Německu uplynulo jako voda a stejně tak i projekt „WM Schulen“ – ale KICKFAIR zůstal. Takže jsem se mohl i nadále podílet na projektových činnostech týkajících se street fotbalu. Když KICKFAIR organizoval projektové dny na mé škole, poznal jsem mimo jiné Matthiase a Nadine, kteří jsou součástí týmu KICKFAIR dodnes. Pak jsme také založili místní skupinu KICKFAIR na naší škole. Já spolu s dalšími žáky jsme na naší škole organizovali street fotbalové aktivity za KICKFAIR. Účastnil jsem se seminářů KICKFAIRu a stal jsem se organizátorem a mediátorem street fotbalu.

Náš „KICKFAIR učitel“, Uli Hengemühle, který byl v té době zároveň mým třídním učitelem, využíval koncept KICKFAIR také v našich hodinách, například ve společenských vědách a v tělocviku. Prostřednictvím KICKFAIRu a street fotbalu jsem se hodně dozvěděl o jiných zemích a kulturách, o potížích a sociálních problémech, které se lidé v různých zemích světa snaží řešit při street fotbalu – vlastně jsem tím trávil skoro celou školní docházku. Prostřednictvím Uliho Hengemühleho jsem se také naučil chovat klidněji a být ohleduplnější k věcem a lidem. Měl na mne velmi silný vliv.

Výjimečným byl pro mne rok 2011, kdy do naší školy zavítali mezinárodní hosté z Kambodže a Paraguaye. A najednou jsem dostal za úkol, abych provedl Lyho Heanga z Kambodže školou, a doprovázel ho při jeho návštěvách v hodinách a překládal mu. Nejdřív jsem byl docela dost nervózní, ale jakmile jsem Lyho potkal osobně, mé obavy mne ihned opustily. Vyprávěl mi o životě v Kambodži, o její krajině a zvířatech, co se v Kambodži jí a pije, a také o školách. Ly však také povídal o chudobě, o dětech, které musí vyrůstat bez rodičů, a asi 6 milionech nášlapných min, které jsou stále rozptýleny po celé zemi od vietnamské války. Mluvil také o tom, jak se jeho organizace snaží tyto problémy řešit a něco změnit pomocí street fotbalu.

Jorge z Paraguaye nám pak vyprávěl o své zemi, o různých věcech, problémech a skutečnostech. I oni hledají řešení prostřednictvím street fotbalu – vydali se cestou, kterou jsem se vydal i já před několika lety. Takové spojení s lidmi, kteří jsou pro mne naprostí cizinci, se mi v 17 letech zdálo naprosto neuvěřitelné.

Krátce nato byla naše škola pozvána na mezinárodní festival KICKFAIR ve Stuttgartu, kterého se účastnili mladí lidé z celého světa. Tam jsme se znovu potkali s Lym a Jorgem a poznal jsem spoustu dalších lidí z jiných částí světa. Potkal jsem Fabiana z Chile a Dominiqua z Rwandy a mnoho dalších, s nimiž jsem dodnes stále v kontaktu. Hrál jsem v týmu se dvěma mladými lidmi z Rwandy a dvěma z Jižní Afriky. Navzájem jsme si rozuměli, aniž bychom potřebovali slova. Během těchto tří dnů bylo pro mne naprosto zřejmé, že jsem součástí něčeho většího, co mne nesmírně motivuje. Když jsem se vrátil domů, vzal jsem si zápisník a poprvé v životě jsem si podrobně sepsal své osobní cíle a přemýšlel, kam bych chtěl nasměrovat svou budoucnost. Například, že se chci opravdu dobře naučit anglicky. Ten zápisník mám dodnes.

O rok později jsem se přestěhoval daleko do Heidelbergu, abych tam studoval na univerzitě. Bylo mi tehdy 18 let a studoval jsem politologii a jako vedlejší předmět ekonomii. Ale KICKFAIR pro mě zůstal stále důležitý a já si tam ujasnil jednu věc, že chci zůstat s KICKFAIREM i po škole. Takže jsem i během studií vedl workshopy KICKFAIRu a půl roku jsem dokonce vedl projekt ve škole v Heidelbergu.

V roce 2014 mi bylo umožněno vycestovat s KICKFAIREM na Mistrovství světa ve street fotbale v Brazílii. Byl jsem velmi hrdý – nakonec jsem byl vybrán jako jediný vedoucí mládeže KICKFAIRu, který mohl doprovázet street fotbalový tým KICKFAIRu a zastupovat KICKFAIR v Brazílii.

A znovu jsem se mohl setkat s mnoha známými tvářemi z celého světa. Další velmi jedinečnou zkušeností byla pro mne Brazílie a příležitost učit se spolu s ostatními. Po celou dobu mého studia jsem se v KICKFAIRu stále angažoval, ale od roku 2017 jsem se již zapojil naplno. Mimo jiné jsem každý týden vedl mládežnickou organizační skupinu KICKFAIR ve Špýru.

Kromě všech závazků, které jsem měl v KICKFAIRu, jsem se během studia rozhlížel i po jiných profesních oblastech. Chtěl jsem získat také jiné zkušenosti a vyzkoušet další projekty. Kromě toho jsem dva roky pracoval v obchodním sektoru, ale brzy jsem si uvědomil, že to pro mě rozhodně není ta správná cesta. Takže jsem svůj vedlejší předmět změnil z ekonomie na psychologii a dokončil jsem bakalářské studium.

Od roku 2019 jsem se stal členem týmu KICKFAIR na plný úvazek. V této nové roli v KICKFAIRu jsem se toho už hodně naučil. Stále se toho ale o „světě KICKFAIR“ musím hodně učit – po stránce osobní i profesní – a uvědomuji si, že stále musím do své nové role dorůst. Snažím se začlenit a využít co nejvíce ze své dlouhé minulosti u KICKFAIRu při každém workshopu, který realizuji, například když se účastníci v některých situacích opravdu neodvažují otevřít, protože jsem to sám zažil. Moc rád pracuji se street fotbalem. Díky němu se mladí lidé zavazují k pozitivním změnám ve svém prostředí a společnosti a stávají se vedoucími mládeže – pozitivními vzory. I dnes vidím, jak mě globální rozměr street fotbalu postupně formoval – od projektu „WM Schulen“, přes setkání s Lym a Jorgem až po Brazílii. V průběhu té doby jsem se hodně dozvěděl o ostatních zemích, o lidech, kteří v nich žijí, ale také o sobě a naší společnosti.

Ebben a folyamatban nem csak más országozról és az ott élő emberekéről tanultam, de magamról és az itteni társadalomról is.

A to je přesně to, co jsem znovu zažil s „Dunajským projektem“: jsme sousedé – jsme si geograficky velmi blízcí, všichni patříme do Evropy – a přesto čelíme různým problémům a řešíme rozdílné potíže a mluvíme různými jazyky. Jednu věc ale společnou máme: street fotbal. Zde přicházíme do blízkého kontaktu. Zde se navzájem poznáváme. Zde se setkáváme. Získal jsem tím přístup k evropským problematikám a otevřely se mi nové perspektivy. A znovu jsem se také cítil jako před osmi lety: Znovu jsem byl součástí něčeho mnohem většího.

A to je přesně to, co se snažím předávat mladým lidem.

„Hlavní společnou základnou je street fotbal. Ten byl vždy výchozím bodem pro soustředění, také na seminářích mezinárodních vedoucích mládeže se žáky v Německu.“ (Thomas, zaměstnanec KICKFAIR)

spojení

Street fotbal – Fotbal3

Chlapci, dívky a mediátoři spolu hrají ve třech poločasech, setkávají se před zápasem (1. poločas), aby jednali o společných pravidlech a fair play, hrají podle pravidel (2. poločas), a analyzují hru a poté udělují body za fair play hru (3. poločas). Konflikty si musí týmy řešit samy, mediátoři jsou tu proto, aby jim jen pomohli. Účastníci musí komunikovat a získávat tak sociální dovednosti. Formát spočívá v pravidelných street fotbalových setkáváních a turnajích.

Obrázkové karty

Pomocí obrázkových karet KICKFAIR lze metodiku street fotbalu zavádět v různých skupinách (s rozdílnými jazykovými schopnostmi, různého věku, různých zkušeností apod.).

Jako úspěšný se ukázal následující postup. Obrázkové karty jednu po druhé zvedejte a ukazujte / připněte je na tabuli / rozložte do kruhu / podávejte si je v kruhu (podle velikosti skupiny) a popisujte jednoduchými slovy, co na kartě je, nebo spíše na které základní pravidlo street fotbalu se (příslušná karta) vztahuje. Nejprve někdo ukáže kartu „smíšené týmy“ (karta 01). Tuto kartu lze vysvětlit tak, že spolu hrají chlapci a dívky, velcí i malí, dobří i méně zkušené hráči. Někdo může připojit další pravidlo, zejména že ve street fotbale se hraje bez brankáře (karta 17) a bez rozhodčího (karta 08), a tedy také bez trestných karet (karta 11) nebo bez pískání (karta 09). Jeden hraje se dvěma spoluhráči (karta 10), kteří mají za úkol sledovat hru zvenčí (karta 12). V průběhu sjednávání před zápasem (karta 18) se oba týmy dohodnou na třech pravidlech fair play hry. Po ukončení hry bude vyhodnoceno, jak se hráči drželi pravidel hry (karta 19).

Při tom budou podporováni týmem. Nejdůležitější je, aby se všichni bavili (karta 01) a všichni hráli spravedlivě a čestně (karta 02). Další možností je rozložit všechny obrázkové karty a vyzvat účastníky, aby si karty brali a popisovali, co je na nich znázorněno a s čím je to spojováno. Může být zajímavé se dětí zeptat: Která karta vás nejvíce zaujala a proč?

Zápas může začít, jakmile se všichni účastníci seznámí se základní myšlenkou, jak se street fotbal hraje. Obrázkové karty pomáhají vizuálně také zde. Všechny děti a mládež mohou hrát ve smíšených skupinách nezávisle na jejich komunikačních a jazykových schopnostech.

První poločas – Volba pravidel fair play

Obrázkové karty nabízejí celkem 30 vizualizací pravidel fair play. Hodí se v prvním poločase k určení platných pravidel zápasu. Možné jsou různé metody. Jejich použití lze přizpůsobit cílové skupině a nastavení.

- Děti si prohlédnou všechny karty a vyberou tři, jejichž pravidla budou při zápase dodržována (příčemž všichni hráči by již měli mít zkušenosti se street fotbalem, protože procházení všech karet a diskutování, které se budou používat, zabere poměrně dlouhou dobu).
- Hráči dostanou na výběr z pěti karet, ze kterých si pro svůj zápas vyberou tři.
- Hráči si vyberou pět (nebo více) karet a předloží je oběma týmům a pak rozmístí v prostoru (na dvorku, na hřišti nebo v tělocvičně). Dále budou děti vyzvány, aby si vybraly, které z pravidel fair play se jim nejvíce líbí a které by si chtěly vybrat pro svůj zápas.
- V zápase budou použita ta tři pravidla, která získají nejvíce hlasů.

Druhý poločas – street fotbal

Během zápasu budou obrázkové karty zavěšeny podél postranní čáry, aby na ně všichni viděli. Tak budou mít všechna platná pravidla na očích hráči, týmy i diváci. Budou tak do nich moci nahlédnout zejména mladší a méně zkušené hráči.

tři poločasy

Třetí poločas – Hodnocení hry

K vyhodnocení pravidel fair play budou karty znovu ve hře. Položte si přitom otázku: Jak dobře fungovalo pravidlo této karty? Hráči samozřejmě mohou reagovat ústně. Aby bylo možné zapojit také ty, kdo nejsou tolik zdatní v jazyce, můžete tři z karet vybraných pro zápas položit na zem a požádat studenty, aby se postavili ke kartám, které byly dle jejich názoru, dodržovány nejlépe, které méně a které bylo těžké dodržovat. Jednotlivé karty fair play mohou také spoluhráči zvedat a hodnotit je palcem nahoru nebo dolů.

Obrázkové karty KICKFAIR si můžete stáhnout zde:

- <https://www.magentacloud.de/share/hz3el3d5u0>

„Fotbal je pro nás všechny nástrojem, jak spojovat mladé lidi a hovořit s nimi o různých tématech. Podle dané situace. Proto musí naše metody přizpůsobovat a ne je pouze jednoduše převádět. Nemohl jsem metody, které jsem se naučil u KICKFAIRu, jen tak přenést a stejným způsobem aplikovat jinde.“ (Salim, vedoucí mládeže, KICKFAIR)

Úvod

Všechny zúčastněné organizace používají street fotbal k prosazování změn ve společnosti spolu s dalšími metodami podporování setkávání odlišných kultur. Jedna věc, kterou všichni mají společnou, jsou aktivní hry a figle na prolomení ledů pro zábavu a vytvoření uvolněné atmosféry, pohodlí a klidu. A tady je pár her, které si vedoucí mládeže vzájemně doporučili a důkladně odzkoušeli :-)

Ninja- Oltalom

Z účastníků této hry se stávají ninjové. Všichni hráči se seřadí do kruhu s rozestupy na délku paže a zaujmou nehnuté (*strnulé*) ninja pozice dle svého výběru. Pak jedna osoba ze skupiny zahájí „pohyb“ – jediný, plynulý pohyb s cílem zasáhnout ruku jiného ninji. Osoba, na kterou ninja „zaútočil“, může uhnout také jediným pohybem. Ihned poté, co útočník dokončil pohyb, je na tahu další osoba po směru hodinových ručiček.

Bude-li některá osoba zasažena do ruky, musí ve hře pokračovat, avšak se zasaženou rukou za zády. Ztratí-li obě ruce, vypadává a může povzbuzovat ostatní ninjy. Hra pokračuje, až zůstane „naživu“ jediný poslední ninja.

Slepý fotbal - Fotbal pro rozvoj

Vytvořte skupiny po 3 až 4 osobách a požádejte každou skupinu, aby určila 1 osobu, která bude „slepá“. Skupiny se seřadí v jedné řadě nebo ve 4 rozích čtverce. Vysvětlete skupině, že první kolo je určeno pro každou skupinu, aby vedla svého „slepého“ ze startovací pozice co nejrychleji k míči (není dovoleno „slepého“ na hřišti doprovázet). Jakmile některý ze „slepých“ najde míč a uchopí ho do rukou, kolo je u konce. Druhé kolo (po výměně rolí) bude stejné, ale tentokrát musí „slepý“ vstřelit gól do branky, kterou přidáte na hřiště.

Třetí kolo (opět po výměně rolí) bude stejné, ale nyní nesmí týmy používat slova, ale pouze zvuky. Každému týmu dejte pár minut, aby si mohli dohodnout svůj systém zvuků. Jakmile budou připraveni, zahajte kolo a soustřeďte se na to, aby každý tým dodržoval pravidlo komunikace výhradně „beze slov“. Hráči si znovu vymění role a týmy zopakují stejné kolo ještě jednou. Poté všechny týmy shromáždíte a proberte s nimi jejich zkušenosti (např. co bylo obtížnější, vést, nebo nechat se vést? Co bylo nejnáročnější? Podařilo se vám vymyslet dobrou komunikační strategii? Bylo jednodušší komunikovat slovy nebo zvuky? Také se dostáváte do životních situací, kdy musíte někomu důvěřovat? Je důvěra důležitou součástí komunikace? Komu můžete obvykle důvěřovat? atd.)

Aby byla hra ještě o něco zajímavější, můžete v každém kole počítat týmům dosažené body. Tým s nejvyšším počtem bodů na konci vyhrává.

„Zúčastnil jsem se velmi intenzivního soustředění s vedoucími mládeže z České republiky a Maďarska na téma různých team-buildingových her. Pamatuji si, že půl roku po sjezdu vedoucích mládeže v Německu jsem přišel do jedné školy a studenti hráli během přestávky hru Ninja, kterou jim tehdy ukázal Sandor z Maďarska.“

(Thomas, zaměstnanec KICKFAIR)

interakció

Jazykové vzdělávání - KICKFAIR

Následující metody jazykového vzdělávání lze podle potřeby kombinovat a měnit. Hlavní myšlenkou zůstává práce s termíny a slovy z mateřských jazyků účastníků.

(1) Pojmenování věcí

Malé skupinky si spolu s moderátorem prohlížejí určitý počet věcí/obrázků. Všichni účastníci je pojmenovávají ve svém mateřském jazyce (jazycích), lépe řečeno v jazycích, kterými hovoří. Ostatní členové skupiny se pak pokoušejí slova opakovat. K „prověření“ slov/termínů může moderátor používat krátké kvízy.

(2) Soutěž

Skupina se postaví do řady na jedné straně hřiště. Obrázky nebo věci jsou umístěny na druhé straně hřiště. Účastníci se nyní střídají a jako „experti“ vykřikují jednotlivá slova ve svém mateřském jazyce. Ostatní účastníci musí běžet co nejrychleji k příslušné věci / obrázku. Ten, kdo dorazí jako první, se stává dalším „expertem“. Do hry lze připojit také jednoho nebo více „chytačů“, kteří se pokoušejí účastníky odchytit dříve, než dorazí ke správné věci / obrázku.

(3) Někde uprostřed

Skupina je rozdělena do dvou menších skupin postavených ve dvou řadách čelem k sobě (asi dva až tři metry od sebe). Každý účastník nyní obdrží jeden termín (např. číslo, barvu atd.). Každý termín musí být zastoupen v obou ze skupin. Mezi oběma skupinami leží předmět (např. míč, vesta atd.). Moderátor nyní vykřikne termín. Účastníci, kteří tento termín mají, musí nyní rychle popadnout předmět umístěný uprostřed.

(4) Hoď míč

Účastníci jsou rozděleni do dvou skupin. Skupiny stojí proti sobě asi dva až tři metry od sebe. Účastníci, kteří stojí přímo proti sobě, se nyní ve hře stávají partnery. Jeden z nich nyní zvolá: „Hoď míč, (jméno)!“ v mateřském jazyce partnera. Proto je vhodné, aby si před hrou partneri tuto větu nacvičili ve svých jazycích. Herní partner pak míč hodí.

(5) Střel gól

Skupina se postaví do řady. Naproti skupině leží na zemi tři až pět barevných kruhů (nebo míčů). Každý účastník obdrží číslo. Moderátor nyní zvolá číslo a barvu. Příslušní účastníci se pak pokusí kopnout míč do branky a vrátit se do své řady.

(6) Chyť mě, jestli to dokážeš

Účastníci se učí názvy barev nebo věcí, které vyvolává moderátor. Účastníci se pak musí příslušných barev nebo věcí co nejrychleji dotknout.

(7) Házení kostkami

K této hře potřebujete dvě (velké) kostky; tradiční kostku s tečkami (1 až 6) a druhou kostku s obrázky šesti různých částí těla (hlava, noha, rameno, koleno...). Děti se učí slova v různých jazycích. Jeden účastník hodí kostkou a řekne slovo pro část těla na kostce v jazyce, který se učí. Všichni účastníci se nyní pokoušejí zonglovat nebo driblovat s míčem příslušnou částí těla tolikrát, kolikrát ukazuje

(8) Tandemy

Někteří členové skupiny naučí ostatní označení čísel 1 až 6 ve svém mateřském jazyce. Účastníci nyní vytvářejí tandemy podle vyhlášeného čísla (u „4“ vytvoří tandemy čtyř účastníků). Pro větší skupiny lze použít čísla od 1 do 8 nebo od 1 do 10. Účastníci, kteří jsou příliš pomalí a nepodaří se jim najít partnera, vypadávají ze hry.

(9) Střelba na cíl

K této hře je třeba označit čtvercovou plochu (např. plakátem). Případně lze použít branku. Skupina se nyní učí fráze „vlevo dole“, „vlevo nahoře“, „vpravo dole“, „vpravo nahoře“ v několika jazycích, kupříkladu od mladých, kteří pracují jako experti. Všichni se pak postaví do řady před brankovou zeď. „Jazykový expert“ zvolá ve svém jazyce jednu ze čtyř frází. První osoba v řadě se poté pokusí podle toho kopnout do míče, tj. stejně jako v tradiční soutěži střelby na cíl. Pokud „expert“ zvolá „vlevo nahoře“, musí účastník kopnout míč do levého horního rohu.

(10) Ruka – loket – chodidlo

Skupina se naučí slova „ruka“, „loket“ a „noha“ v několika jazycích. Pak vytvoří dvě řady s mezerami mezi sebou, obrácené proti sobě. Účastníci stojící proti sobě se stávají herními partnery. Při signálu „ruka“ v jednom z jazyků se herní partneři přiblíží k sobě a chytí se za ruce. Při signálu „loket“ se partneři dotknou lokty. Při signálu „noha“ se partneři dotknou špičkami nohou.

Nebezpečná zóna - Fotbal pro rozvoj

Tato hra se hraje jako normální fotbalový zápas, ale s jedním rozdílem. Uprostřed hřiště je čtverec. Tento čtverec lze vymezit kužely. Před začátkem zápasu vysvětlíte hráčům, že to je „bezdotyková zóna“. Přes ni hráči nesmí běhat ani si přes ni předávat míč. V případě, že k tomu dojde, dostane hráč pokutu. První pokuta – hráč musí po zbytek hry hrát s rukama na hlavě. Druhá pokuta – hráč musí hrát na 1 noze. Třetí pokuta – hráč musí po zbytek zápasu zůstat na hřišti nehnutě stát. Po ukončení zápasu vyvolejte diskusi o vlivu bezdotykové zóny na hru a týmy. Poté se hráčů zeptejte, zda se situace na hřišti (např. když hráč ztratí nějakou schopnost, tým je oslaben kvůli pokutám hráčů atd.) mohou podobat situacím ve skutečném životě (např. oslabení vlivem situace, negativní vliv na ostatní, stresové situace, nebezpečí atd.). Pak spolu s hráči popřemýšlejte o prostředích a situacích, kde se cítí bezpečně a kde se cítí v nebezpečí nebo nejistí.

Další varianta této hry spočívá v přidání dalších zón na hřišti a také přidání „bezpečných“ zón, kde hráči nemohou být napadeni soupeřem.

„I tady v Německu jsem využíval koncept nazvaný „nebezpečné zóny“, protože při zápasech mívají holky problémy s kluky nebo vůbec v zápasech s nimi nehrají. Takže jsem si pro sebe tento koncept trochu posunul a vlastně jsem ho předělal na „bezpečnou zónu“, tak tomu teď říkám.“

(Salim, vedoucí mládeže, KICKFAIR)

„Nemohl jsem své metody, které jsem se naučil u KICKFAIRu, zavádět jinde jen tak beze změn.“ Na začátku jsem byl zklamáný, ale také mi to zcela rozšířilo mé obzory, jako bych vystoupil ze své bubliny. Musel jsem se dětem přizpůsobit.“ (Salim, vedoucí mládeže, KICKFAIR)

Piškvorky, Fotbal pro rozvoj & KICKFAIR

Na hřišti vytvoříte pomocí 16 kuželů stejné barvy tvar 4x4. Skupinu rozdělíte do 2 týmů a každému dejte 4 bryndáčky, aby každý tým měl svou barvu. Požádejte týmy, aby se postavily do řady asi 20 metrů od mřížky 4x4, ale ve stejné linii a 2–3 metry od sebe. Vysvětlíte týmům, že musí co nejdříve vytvořit nepřerušovanou řadu 4 bryndáčků. Řada může být vodorovná, svislá nebo diagonální. Z každé řady hráčů vyběhne vždy 1 hráč s bryndáčkem k mřížce a položí ho na jeden z kuželů. Pak běží zpět do řady a plácne si s druhým hráčem, který vyběhne a položí druhý bryndáček na některý další kužel mřížky. Hra pokračuje, dokud se jednomu z týmů nepodaří vytvořit řadu 4 bryndáčků. Pokud po doběhnutí 4. hráče zpět nebude řada bryndáčků dokončená podle pravidel, může vyběhnout další hráč a přesunout jeden z bryndáčků mřížky na jiný kužel. Avšak každý tým může blokovat řadu bryndáčků druhého týmu. Hru hrajte několik kol a počítejte skóre každého z týmů. První tým, kterému se podaří vyhrát 5 kol, je vítěz. Poté se spolu s hráči na chvíli zamyslete nad jejich zkušenostmi (např. Měli jste nějakou speciální taktiku? Jak jste na tuto taktiku přišli? Jak jste ve svém týmu komunikovali? Pomohli jste si nějak navzájem a jak?).

Zvažte variantu hry s míčem. Každý hráč musí při běhu k mřížce, aby umístil bryndáček, před sebou ještě kopat míč nebo jím driblovat až do chvíle, kdy položí bryndáček na mřížku. Tímto způsobem se hráči také naučí mít míč pod kontrolou, i když jsou pod tlakem.

Ano nebo ne, Fotbal pro rozvoj

Umístěte 2 branky vedle sebe. Pak ve vzdálenosti 30 metrů od branek vytvoříte řadu. Řekněte skupině, že branka nalevo představuje odpověď „ANO“ a branka vpravo „NE“. Poté bude každý hráč muset běžet s míčem a střílet do příslušné branky, kterou si vybere jako odpověď na otázku vyřčenou moderátorem. Otázky mohou být různé běžné dotazy (např. máš rád brambory?) nebo se mohou týkat konkrétních témat (např. myslíš si, že chlapani a dívky hrají fotbal stejně dobře? Hraješ rád ve smíšených týmech chlapců a dívek? atd.). Připravte si tyto otázky předem a nechte každého hráče střílet alespoň 3krát. Poté ve skupině otázky znovu projděte a probírejte odpovědi a další vysvětlení hráčů.

S míčem jsi v bezpečí, Fotbal pro rozvoj

Ve skupině vyberte 1 nebo 2 chytače (v závislosti na velikosti skupiny). Jejich úlohou bude ve vymezené oblasti co nejdříve chytit všechny ostatní hráče. Skupina obdrží 1–2 míče, které jim zaručí bezpečnost. Osobu, která drží míč, nesmí chytač chytit. Jakmile je hráč chycen, musí zůstat stát nehnutě na místě s nohama od sebe. Spoluhráči jej mohou osvobodit předáním míče pod jeho nohama. Jakmile chytači chytí všechny hráče a zbývají jen míče a hráči, hra skončila. Hru můžete hrát podle svých schopností rukama nebo nohama. Hrajte několik kol a v rolích se střídejte. Nakonec dejte skupinu dohromady a krátce s nimi proberte přímé zkušenosti (např. Co fungovalo dobře? Jak jsi komunikoval? Našli se při hře hráči, kteří se drželi míče déle, než bylo nutné? Jak to ostatní vnímali? atd.) a pak obecněji význam míče v této hře a jeho připodobnění k situacím v reálném životě (např. Co může míč představovat? Jaké další prvky ve vašem životě vás mohou uchovat v bezpečí? Máte někdy pocit, že vám na rozdíl od jiných lidí chybí bezpečí? atd.).

Která je nejdelší řeka Evropské unie a druhá nejdelší řeka Evropy?

- A Ural
 B Rýn
 C Dunaj
 D Labe

Která z těchto zemí není součástí Podunají?

- A Moldavsko
 B Ukrajina
 C Chorvatsko
 D Albánie

Kolik obyvatel žije v Podunají?

- A 83,783,942
 B 115,000,000
 C 60,745,234
 D 20.500.342

Které z těchto měst je univerzitním městem, rodištěm Beethovena a bývalým hlavním městem Spolkové republiky Německo?

- A Bonn
 B Heidelberg
 C Kolín nad Rýnem
 D Pasov

Které maďarské město je označováno jako Perla Dunaje?

- A Szekszárd
 B Győr
 C Budapešť
 D Esztergom (Ostřihom)

Které z těchto čtyř měst se NENALÉZÁ v Maďarsku?

- A Pécs
 B Budapešť
 C Katowice
 D Miskolc (Miškovec)

Která z těchto měn je úřední měnou v Maďarsku?

- A Koruna
 B Zlotý
 C Forint
 D EURO

Jak se nazývá region sestávající z České republiky, Maďarska, Polska a Slovenska?

- A Pásmo střední Evropy
 B Visegrádská skupina
 C Bývalý středoevropský blok
 D Východní koridor

Které z těchto zemí hraničí s Českou republikou?

- A Rakousko, Německo, Polsko a Řecko
 B Německo, Polsko, Slovensko a Itálie
 C Polsko, Slovensko, Rakousko a Německo
 D Slovensko, Rakousko, Polsko a Švýcarsko

Kterého turnaje se každý rok účastní Italom Sport Association?

- A The Homeless World Cup (Světový pohár bezdomovců ve fotbale)
 B Mistrovství Budapešti
 C Maďarsko Open
 D Pohár šesti národů střední Evropy

Po roce 1945 se (tehdejší) Československo stalo součástí sovětského bloku. Ve kterém roce došlo k definitivnímu svržení komunistického režimu tzv. „sametovou revolucí“?

- A 1986
 B 1989
 C 1993
 D 1991

Jak se jmenuje velké jezero v západní části Maďarska?

- A Győr
 B Debrecín
 C Balaton
 D Kecskemét

Jak zní celý oficiální název Německa?

- A Německá federální republika
 B Německá republika
 C Spolková republika Německo
 D Německo

S kolika zeměmi hraničí Maďarsko?

- A 4
 B 6
 C 7
 D 5

Kdy byla založena organizace Fotbal pro rozvoj?

- A 2006
 B 2008
 C 2011
 D 2017

Jak se jmenuje český výrobce automobilů?

- A Hyundai
 B Škoda
 C Dacia
 D Subaru

Která je nejdelší řeka Evropské unie a druhá nejdelší řeka Evropy?

- A Ural
 B Rýn
 C **Dunaj**
 D Labe

Která z těchto zemí není součástí Podunají?

- A Moldavsko
 B Ukrajina
 C Chorvatsko
 D **Albánie**

Kolik obyvatel žije v Podunají?

- A 83,783,942
 B **115,000,000**
 C 60,745,234
 D 20.500.342

Které z těchto měst je univerzitním městem, rodištěm Beethovena a bývalým hlavním městem Spolkové republiky Německo?

- A **Bonn**
 B Heidelberg
 C Kolín nad Rýnem
 D Pasov

Které maďarské město je označováno jako Perla Dunaje?

- A Szekszárd
 B Győr
 C **Budapešť**
 D Esztergom (Ostřihom)

Které z těchto čtyř měst se NENALÉZÁ v Maďarsku?

- A Pécs
 B Budapešť
 C **Katowice**
 D Miskolc (Miškovec)

Která z těchto měn je úřední měnou v Maďarsku?

- A Koruna
 B Zlotý
 C **Forint**
 D EURO

Jak se nazývá region sestávající z České republiky, Maďarska, Polska a Slovenska?

- A Pásmo střední Evropy
 B **Visegrádská skupina**
 C Bývalý středoevropský blok
 D Východní koridor

Které z těchto zemí hraničí s Českou republikou?

- A Rakousko, Německo, Polsko a Řecko
 B Německo, Polsko, Slovensko a Itálie
 C **Polsko, Slovensko, Rakousko a Německo**
 D Slovensko, Rakousko, Polsko a Švýcarsko

Kterého turnaje se každý rok účastní Italom Sport Association?

- A **The Homeless World Cup (Světový pohár bezdomovců ve fotbale)**
 B Mistrovství Budapešti
 C Maďarsko Open
 D Pohár šesti národů střední Evropy

Po roce 1945 se (tehdejší) Československo stalo součástí sovětského bloku. Ve kterém roce došlo k definitivnímu svržení komunistického režimu tzv. „sametovou revolucí“?

- A 1986
 B **1989**
 C 1993
 D 1991

Jak se jmenuje velké jezero v západní části Maďarska?

- A Győr
 B Debrecín
 C **Balaton**
 D Kecskemét

Jak zní celý oficiální název Německa?

- A Německá federální republika
 B Německá republika
 C **Spolková republika Německo**
 D Německo

S kolika zeměmi hraničí Maďarsko?

- A 4
 B 6
 C **7**
 D 5

Kdy byla založena organizace Fotbal pro rozvoj?

- A **2006**
 B 2008
 C 2011
 D 2017

Jak se jmenuje český výrobce automobilů?

- A Hyundai
 B **Škoda**
 C Dacia
 D Subaru

Imprint

vydavateľ: Fotbal pro rozvoj, Oltalom Sport Association, KICKFAIR e.V. © 07/2020

myšlienka a koncept: Fotbal pro rozvoj, Oltalom Sport Association, KICKFAIR e.V.

obsah: Fotbal pro rozvoj, Oltalom Sport Association, KICKFAIR e.V.

Kontaktní údaje:

KICKFAIR e.V. | Senefelderstraße 19 | 73760 Ostfildern/Germany | info@kickfair.org | www.kickfair.org

Fotbal pro rozvoj | Varsavská 30 | 120 00 Prague 2 | ansley@fotbal.je | www.fotbal.je

Oltalom Sport Association | Budapest, 1086. Dancó UTCA 15. | info@utcaifoci.hu | utcaifoci.hu

ilustrace: Jörg Jäger Fotografie & KICKFAIR, Marek Surkala & Fotbal pro rozvoj,
Oltalom Sport Association, UN-Photo/Paulo Filgueiras (*15 oldal*)

design: KICKFAIR & Designcoop/Ilham Bagdadi-Widmann

Financoval: BW STIFTUNG Baden-Württemberg

„Společným důvodem není jen street fotbal, ale také to, že my všichni chceme změnu společnosti.“

(Thomas, zaměstnanec KICKFAIR)

KICKFAIR

Financoval:

**Baden-
Württemberg
Stiftung**

